

جمعه 1 مرداد 11 شعبان 23 ژوئیه

درگذشت «حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی» در سال 525 هجری قمری



درگذشت « حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی « در سال 525 هجری قمری

« حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی «عارف و شاعر گرانقدر قرن 6 هجری و از استادان مسلم شعر فارسی در سال 525 هجری قمری در غزنین وفات یافت. او دوران جوانی را در شهرهای بلخ، سرخس، هرات و نیشابور گذراند و سپس به سفر حج رفت و از آن پس با تغییرات روحی و فکری که در او پدید آمد مرد حق و حقیقت و پیر طریقت شد. حاصل این سفر قصیده‌ای در اشتیاق کعبه بود. وی بعد از بازگشت از سفر حج مدتی را نیز نزد بزرگان علم و ادب در شهرهای مرو، نیشابور و بلخ سپری کرد. حاصل باارزش این سفرها قصاید و اشعاری است که در خراسان سروده شده‌اند. همچنین کارنامه بلخ را سنایی در بلخ به رشته تحریر درآورده است. سنایی غزنوی بعد از مراجعت به غزنین گوشه‌نشینی اختیار کرد و به نظم مثنوی مشهور خود « حدیقة الحقیقة یا الهی نامه» پرداخت. به جز این دیوان چند مثنوی دیگر نیز از سنایی به جای مانده که « سیرالعیاد الی المعاد» بروزن حدیقة الحقیقة و به سبک خراسانی از آن جمله است. همچنین « طریق التحقیق مشتمل بر 500 بیت» که به مطایبه نامه نیز مشهور است از دیگر آثار ارزشمند سنایی می‌باشد. این شاعر ایرانی در شهر غزنین مدفون است.

درگذشت علامه ملا اسماعیل مازندرانی در سال 1173 هجری قمری

علامه ملا اسماعیل مازندرانی مشهور به خواجه‌ی یکی از عالمان بزرگ شیعه در سال 1173 هجری قمری بدرود حیات گفت و در تخت پولاد اصفهان به خاک سپرده شد. علامه خواجه‌ی عالمی جامع و حکیمی متکلم و در هنر خوشنویسی همچون استادی چیره دست بود و بسیار زیبا می‌نوشت. وی را آخرین دانشمند قرن 11 هجری در دارالعلم اصفهان ذکر کرده‌اند زیرا پس از هجوم افغانه علمای بزرگ ایران مانند علامه مازندرانی و صدرالدین قمی به عراق رفتند و در آن کشور مسکن گزیدند. علامه خواجه‌ی نزدیک به 150 جلد کتاب به رشته تحریر درآورده است. کتابهای « ابطال الزمان الموهوم، الامامة و فوائد رجالية» از آن جمله‌اند.

درگذشت آقاجفی اصفهانی از علمای برجسته امامیه در سال 1331 هجری قمری

آقاجفی اصفهانی از علمای برجسته امامیه در سال 1331 هجری قمری در اصفهان درگذشت. ایشان در دوران مرجعیت خود در کمک به مردم و رفع ستم از آنان هیچ کوششی دریغ نمی‌کرد. همچنین نسبت به دستگاه حکومتی ناصرالدین شاه بی‌اعتنا بود و با ظلّ السلطان فرزند شاه و حاکم اصفهان که ظلم بسیار در حق مردم این شهر روا می‌داشت، علنی و آشکارا مخالفت می‌کرد. آقا نجفی در میان مردم اصفهان نفوذ و قدرت بسیار داشت و عامه مردم برای وی احترام قائل بودند، از این رو ظلّ السلطان از این امر بیمناک شد چون ایشان را مانعی برای منافع و ستمگریهای خود می‌دید. با تحریک شاه وی را به تهران منتقل کردند. این عالم فرزانه در تهران علاوه بر دایر نمودن حوزه درسی به مبارزه سیاسی و آگاه کردن مردم از فساد دربار شاهی و مداخلات بیگانگان در امور کشور پرداخت. همین امر موجب بازگرداندن وی به اصفهان شد. آقا نجفی اصفهانی در جنبش تنباکو نیز از آغازگران مبارزه بود و به تهدیدهای ظلّ السلطان و شاه اعتنایی نداشت. او در عین حال از فعالیت‌های علمی نیز غافل نبود و علاوه بر تدریس و تربیت فضلا، کتب بسیاری نیز تألیف کرد که « اسرارالآیات، بحرالحقایق، جامع الانوار و انیس الزائرین» از آن جمله‌اند.

درگذشت ابن دارست ملقب به امین الدوله و مجدّ الوزرا در سال 467 هجری قمری

ابن دارست ملقب به امین الدوله و مجدّ الوزرا، از وزیران القائم خلیفه عباسی در سال 467 هجری قمری درگذشت. وی از خاندان دارستیان از بزرگان شیراز بود و در ابتدا و قبل از وزارت، خزانه دار ابوکالیجار مرزبان بن سلطان الدوله دیلمی بود. صفات پسندیده و کمالات اخلاقی ابن دارست باعث شد که در سال 453 هجری قمری خلیفه وی را به منصب وزارت برگزیند. ابن دارست در راه سامان دادن وضع آشفته امور بویژه وضعیت امور دیوانی کوششهای بسیار کرد اما همواره خطرنابودی خود را بدست خلیفه عباسی احساس می‌کرد از این رو درال 454 هجری قمری از مقامهای خود استعفا رکرد.